

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1482/2020
19.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Славољуба Станковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 4К. бр. 20/19 од 18.02.2020. године и Вишег суда у Пироту Кж1. бр. 56/20 од 26.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Славољуба Станковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 4К. бр. 20/19 од 18.02.2020. године и Вишег суда у Пироту Кж1. бр. 56/20 од 26.10.2020. године и то у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), члана 439. тачка 3) и члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу у захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 4К. бр. 20/19 од 18.02.2020. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ и на основу одредби члана 4, 14, 22, 42, 54, 58. став 1. и члана 340. став 1. и 2. КЗ и члана 261, 262, 264. и 424. ЗКП ослобођена од казне. Окривљена је обавезана да у корист буџетских средстава суда, на име паушала, уплати износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1. бр. 56/20 од 26.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Пироту 4К. бр. 20/19 од 18.02.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Славољуб Станковић, због повреде закона са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости,

побијане пресуде укине и предмет врати Основном суду у Пироту на поновно суђење, уз налог да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1), члана 439. тачка 3) и члана 441. став 4. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер постоје друге околности које трајно искључују кривично гоњење. Напред наведену повреду закона бранилац образлаже наводима да је окривљена АА извршила правноснажну пресуду Апелационог суда у Нишу 38 Гж1 бр. 128/18 од 11.05.2018. године и вратила ББ на рад дана 19.11.2018. године, а да је Основно јавно тужилаштво у Основном суду у Пироту поднело оптужни предлог Кт. бр. 478/18 дана 21.01.2019. године, односно два месеца након извршења судске одлуке. Даље се наводи да је пресудом Врховног касационог суда Рев2 2172/2018 од 20.03.2019. године, преиначена пресуда Апелационог суда у Нишу 38 Гж1 бр. 128/18 од 11.05.2018. године, тако што је одбијена жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П1 47/17 од 09.10.2017. године (којом је одбијен тужбени захтев тужиље ББ из ... којом се тражи да се ништи као незаконито решење број .. од 04.02.2015. године директора Предшколске установе „ВВ“ из ..., којом је тужиљи изречена дисциплинска мера престанак радног односа). Сходно изнетом, по ставу одбране, сва дејства пресуде Апелационог суда у Нишу се гасе и не могу производити било какве последице, јер се сматра да такве пресуде никада није ни било, те се стога не може ставити на терет окривљеној АА кривично дело неизвршење судске одлуке, која практично никада није постојала.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је окривљена АА правноснажно оглашена кривом због извршења кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ, а као време извршења стављен је период од 29.06.2018. године до 19.11.2018. године, односно период пре него што је ББ вратила на рад и признала јој сва права на раду и по основу рада, а како је то било одређено правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу 38Гж1 бр. 128/18 од 11.05.2018. године. Сходно изнетом, у временском периоду од 29.06.2018. године до 19.11.2018. године (време извршења кривичног дела) постојала је у правном саобраћају правноснажна и извршна одлука – пресуда Апелационог суда у Нишу 38Гж1 бр. 128/18 од 11.05.2018. године.

Доношење пресуде Врховног касационог суда Рев2 2172/2018 од 20.03.2019. године, којом је пресуда Апелационог суда у Ниша 38Гж1 бр. 128/18 од 11.05.2018. године преиначена, није околност која трајно искључује кривично гоњење, у смислу члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, како то бранилац окривљене неосновано наводи, обзиром да у временском периоду за које је окривљена оглашена кривом, није постојала пресуда Врховног касационог суда, већ само правноснажна и извршна одлука Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 128/18 од 11.05.2018. године. При томе, мора се имати у виду и одредба члана 406. Закона о парничном поступку, којом је прописано да поднета ревизија, не задржава извршење правноснажне пресуде, против које је изјављења, у конкретном случају правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 128/18 од 11.05.2018. године.

Поред наведеног, поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене адвоката Славољуба Станковића указује се и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези члана 340. став 2. КЗ, наводима да није било места примени члана 340. став 1. КЗ, те да би се евентуално могао применити став 2. истог члана, а којим је прописано да уколико извршилац већ извршеног кривичног дела накнадно изврши правноснажну судску одлуку, а што је у конкретном случају и било, доћи ће до обуставе кривичног гоњења уколико је оно предузето, а уколико није до кривичног гоњења не може ни доћи. По ставу одбране, Основни суд у Пироту оглашава кривом окривљену АА по члану 340. став 1. КЗ, а ослобађа је од казне примењујући став 2. истог члана, а што није могуће, јер се окривљеној не ставља на терет и не оглашава се кривом за став 2. члана 340. КЗ.

Врховни касациони суд изнете наводе браниоца окривљене оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Бранилац окривљене у поднетом захтеву погрешно цитира одредбу члана 340. став 2. КЗ, обзиром да се та одредба на коју се бранилац позива примењивала од 01.01.2006. године до 10.09.2009. године, а од 11.09.2009. године („Службени гласник РС“ број 107/05, 72/09) та одредба је измењена и иста у ставу 2. гласи: ако лице из става 1. члана 340. КЗ изврши правноснажну судску одлуку може се ослободити од казне.

Имајући у виду цитирану одредбу члана 340. став 2. КЗ, који је важио у време извршења кривичног дела (29.06.2018. године до 19.11.2018. године) произилази да је наведеном одредбом пружена могућност суду да у одређеним ситуацијама окривљеног ослободи од казне, а што је суд у конкретном случају и учинио оглашавајући окривљену АА кривом због извршења кривичног дела неизвршења судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ и ослобађајући од казне наведену окривљену.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости у односу на повреду закона из члана 349. тачка 3. ЗКП у вези члана 340. став 2. КЗ.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерише и повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП и исту образлаже наводима да суд није изрекао одлуку о ослобођењу оптужене од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости којима се указује на напред наведену повреду закона, Врховни касациони суд оцењује као неосноване, из разлога што је одредбом члана 264. став 1. ЗКП прописано да када суд окривљеног огласи кривим, изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те да из списка предмета произилази да је окривљена оглашена кривом због извршења кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је окривљена правноснажном пресудом оглашена кривом (члан 264. став 1. ЗКП), те је и дужна је да надокнади трошкове кривичног поступка.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерише и повреду закона из члана 447. став 2. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 447. став 2. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољен разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић